

Изложба на художника Янаки Манасиев гостува в Стара Загора

Вторник, 20 Февруари 2024

На 23 февруари /петък/ 2024 г., от 18.00 ч. в голямата зала на Художествена галерия – Стара Загора, ще бъде открита гостуващата изложба “Янаки Манасиев. Самотен и встрани”, която включва над 80 произведения живопис, графика и рисунки от целия творчески път на художника. Тя ще бъде в Галерията под липите до края на месец март.

Проектът на Софийска градска художествена галерия, с куратори Аделина Филева, Галина Димитрова-Димова и Мила Старейшинска-Ангелова, до преди седмица беше част от календара на столичната галерия. Тя е подготвена през 2023 година по повод 90 години от рождението на художника. Включва творби от Къща-музей „Янаки Манасиев” в с. Божйца, Търговищко и от колекциите на Националната галерия, СГХГ и галериите в Търговище, Шумен, Велико Търново, Габрово, Плевен, Разград, Ямбол, Сливен, Пловдив, Дарение колекция „Светлин Русев”, Плевен. Пред старозагорската публика творчеството на Янаки Манасиев се представя за първи път. Негов ученик и впоследствие през 1970-те години – асистент във ВТУ, е старозагорският художник Димо Генов.

За Янаки Манасиев д-р Галина Димитров-Димова споделя: „Подминал суетните амбиции и мимолетните възвеличавания, творецът остава леко встрани от оживелия художествен живот у нас през 60-те и 70-те години на 20 век. Творческото кредо на художника обяснява близките черти, които могат да се открият в картините му, свързани с изкуството на френския модернизъм. Сред своите съвременници Манасиев е имал авторитет на новатор в изкуството, който гради собствен стил – оригинален и смел. Основното място в неговите произведения е отредено на човека с цялата сложност на духовния и емоционален свят. Той е част от поколението творци /Светлин Русев, Георги Баев, Иван Кирков и др./, които стъпват на художествената сцена през 60-те години на 20 век и правят смела реформа в изкуството”.

Янаки Манасиев (1932–1978) е роден в с. Божйца, област Търговище. През 1952 година учи в специалност „Живопис” на Художествената академия в София при професорите Ненко Балкански и Илия Петров. След 1970 година той става асистент във Великотърновския университет и преподава в специалност „Живопис”, а през 1978 година се хабилитира като „доцент”. Участва в много общи художествени изложби, национални конкурси, пленери, организира студентски прояви, изложби и др. Открива две самостоятелни изложби през 1975 година (Пловдив и Велико Търново) и една с цикъла Ленинградски акварели през 1976 година в София. Творчеството му включва маслена живопис, акварели, графика и рисунки. Работи във всички жанрове като създава портрети, автопортрети, фигурални композиции, познат е също като „майстор на женското тяло”, впечатляват и неговите серии пейзажи, натюрморти, илюстрира книги и има сценографски проекти. Художникът не подписва творбите си, но те се открояват с подчертано индивидуален и характерен почерк.